

tificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Det følger af Datatilsynets praksis om tv-overvågning bl.a., at princippet om »god databehandlingskikk«, jf. § 5, stk. 1, medfører, at der i forbindelse med tv-overvågning i kontroløjemed på arbejdspladser som den absolutte hovedregel skal gives forudgående information til de ansatte i medfør af lovens § 29, stk. 1. I en anden sag har Datatilsynet udtalt, at en kommunes indsamling af oplysninger via tv-overvågning, som foretages med henblik på at skabe tryghed og forebygge kriminalitet, har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. lovens § 5, stk. 2.

For så vidt angår det i lovens § 5, stk. 3, indeholdte proportionalitetsprincip, har Datatilsynet udtalt, at en kommunes indendørs tv-overvågning af bl.a. kassefunktionerne på rådhuset ikke var i strid med proportionalitetsprincippet, idet overvågningen skete af hensyn til medarbejdernes sikkerhed og beskyttelse af kommunens formue, hvorimod kommunen – bl.a. under henvisning til proportionalitetsprincippet – burde undlade at foretage tv-overvågning af områder, hvor der er almindelig færdsel (f.eks. visse parkeringsarealer).

For så vidt angår persondatalovens § 5, stk. 5, følger det af tilsynets praksis, at der skal ske løbende sletning af eventuelle tv-optagelser, og at disse kun bør opbevares i en kort periode.

3.2.3. Behandlingsregler

Persondatalovens §§ 6-8 indeholder en række bestemmelser om, hvornår indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger kan ske (behandlingsregler). En tv-overvågning omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. pkt. 3.2.1. ovenfor, kan derfor kun ske, hvis de betingelser, som er indeholdt i lovens §§ 6-8, er opfyldt.

Det følger af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1-7, at behandling af almindelige, ikke-følsomme personoplysninger (dvs. alle andre oplysninger end oplysninger om rent private forhold omfattet af lovens §§ 7-8, herunder f.eks. identifikationsoplysninger og almindelige oplysninger om en persons økonomiske forhold) kan ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig af nærmere angivne grunde, herunder for at beskytte den registreredes vitale interesser, for at udføre en opgave i samfundets interesse eller for at varetage en berettiget interesse, som overstiger hensynet til den registreredes interesser. For så vidt angår offentlige myndig-

heder, kan oplysninger endvidere behandles, når det er et nødvendigt led i myndighedsudøvelsen.

Det er den dataansvarlige, der skal vurdere, om en eller flere af betingelserne i persondatalovens § 6 for at behandle oplysningerne er opfyldt, herunder om hensynet til de interesser, der begrunder behandlingen, konkret overstiger den berørte persons interesse i, at oplysningerne ikke behandles. Vurderingen vil kunne efterprøves af Datatilsynet.

Efter persondatalovens § 7, stk. 1, gælder et almindeligt forbud mod behandling af oplysninger om race-mæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold.

Der er dog i lovens § 7, stk. 2-6, gjort visse undtagelser til det almindelige forbud. Behandling kan bl.a. ske, hvis den registrerede udtrykkeligt har givet samtykke (stk. 2, nr. 1), behandlingen vedrører oplysninger, som er offentliggjort af den registrerede selv (stk. 2, nr. 3), behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares (stk. 2, nr. 4), eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af opgaver på det strafferetlige område (stk. 6).

Efter persondatalovens § 8 gælder der særlige behandlingsregler med hensyn til oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold. Det følger af lovens § 8, stk. 6, at sådanne oplysninger kun kan behandles, hvis også betingelserne i lovens § 7 er opfyldt.

Ved siden af de i lovens § 7 opregnede undtagelser fra forbudet mod behandling følger det af § 8, stk. 1, at en offentlig forvaltningsmyndighed kan behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold, hvis det er nødvendigt for at varetage den pågældende myndigheds opgaver. Det følger af lovens § 8, stk. 2, nr. 1-4, at de i stk. 1 nævnte oplysninger kun kan videregives af en offentlig forvaltningsmyndighed, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke (stk. 2, nr. 1), videregivelse sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse (stk. 2, nr. 2), videregivelse er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe (stk. 2, nr. 3), eller videregivelse er nødvendig for udførelsen af en persons eller virksomheds opgaver for det offentlige (stk. 2, nr. 4).

Lovens § 8, stk. 4, fastsætter, at private kun må behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige